

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-007/15

**Priština,
4 maj 2016**

U postupku:

B. S.

Žalilac/Podnosilac zahteva

protiv

H. Ç.

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Beshir Islami sudije, o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/232/2014 od 13 marta 2014 (spis predmeta registrovan u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA11544), nakon rasprave održane 4 maja 2016, izdaje sledeću

PRESUDU

1. **Žalba B. S. protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/232/2014 od 13 marta 2014 se odbacuje kao neosnovana.**
2. **Odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/C/232/2014 od 13 marta 2014 u vezi sa spisom predmeta registrovanim u KPA pod brojem KPA11544 se potvrđuje.**

Proceduralna i činjenična pozadina:

1. Dana 5. septembra 2006, B. S. (u daljem tekstu: žalilac) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) tražeći ponovni posed nad poslovnim prostorom površine 25 kvadratnih metara koji se nalazi na katastarskoj parceli br. 3883, katastarska opština Prizren. Žalilac je objasnio da je njegova porodica dugogodišnji vlasnik navedene nepokretne imovine, i da su je oni nasledili nakon smrti oca. Godine 1959 imovina je nacionalizovana od strane tadašnjih vlasti i kasnije dodeljena D. D. Trenutno imovinu koristi H. C. i pretvorena je u privatni koledž.
2. Uz zahtev žalilac je dostavio KAI
 - Kopiju odluke o nasledstvu br. 123/56 Okružnog suda u Prizrenu u kojoj su za naslednike nepokretne imovine proglašeni N. S. (majka žalioca), B. S. (žalilac) i Z. S. (brat žalioca);
 - Zahtev za nacionalizaciju, sa datumom 10. maj 1959 upućen Upravi za nacionalizaciju.
 - Kopiju zahteva C.47/2000 upućenog Opštinskom sudu u Prizrenu za vraćanje poseda nad nepokretnom imovinom.
 - Presudu P. br. 348/95 datum 04.06.1998 Opštinskog suda u Prizrenu irelevantna za traženu imovinu;
 - Odgovor od kancelarije državnog tužilaštva datum 23.10.2012
 - Presuda Vrhovnog vojnog suda irelevantna za traženu imovinu;
 - Kopija zahteva za razmatranje odluke Komisije za stambene i imovinske zahteve.
 - Rešenje opštinskog suda u Prizrenu o suspenziji postupka na 180 dana.

- Serifikat br. 023-1498/05 12 2001 izdat od strane Direktorata za katastar, geodeziju i imovinu opštine Prizren, kojim se dokazuje da je tražena imovina od 1957 evidentirana na ime porodice S. dok je 12.11.1974 imovina registrovana na D. D.
 - Sporazum između drugih naslednika i B.S. da ih on zastupa u vezi sa ovim pitanjem.
 - Zaključak br. 462-8 od 12.02.2000, kojim je odlučeno da zahtev B. S. ne pada pod nadležnost administrativnih tela.
 - Zahtev adresiran na Evropski sud za ljudska prava
 - Brojna dokumenta, sažeci članaka iz štampe poslati institucijama, pojedincima i nevladinim organizacijama na Kosovu i u inostranstvu koji su irelevantni za predmet.
3. Izvršeno je obaveštenje o imovinskom zahtevu 30. marta 2010. Prema izveštaju utvrđeno je da je tražena imovina stambena kuća. Dana 8. oktobra 2013 zaključeno je da je imovina ispravno identifikovana na osnovu GPS koordinata i u vreme posete utvrđeno je da prostor koristi H. C. koji je bio prisutan i koji je potpisao informaciju o učešću i ustvrdio da polaže imovinsko pravo nad tom imovinom.
4. Dana 25. oktobra 2013, H. C. (u daljem tekstu: tužena strana) uložio je odgovor na zahtev KAI. On je naveo da ima zakonsko pravo nad imovinom. On je naveo da je kupio imovinu od D. D. i da je prema katastarskim upisima on kupio parcele 3882 i 3884 dok je parcela 3883 pridružena parceli 3882.
5. U prilog svom odgovoru on je dostavio:
- Ugovor o prodaji br. 1640/2007 overen u Opštinskom sudu u Prizrenu po kome je on kupio imovinu od D. D.
 - Kopija plana, datum 2. februar 1992, u vezi sa parcelama 3882 i 3884, prema izjavi koju je dala tužena strana kao i zvaničnik katastra parcela 3883 pridružena je parceli 3882.
 - Kopija posedovnog lista br. 3137 datum 12. juli 1994 kojim se dokazuje da je D. D. vlasnik 1/1 parcela 3883 i 3883;
 - Izjava sa datumom 24. oktobar 2015.
 - Zapisnik sa predaje ključeva 16.05.2005 koji dokazuje da je nakon zahteva D. D. uložio bivšem Direktoratu za stanovanje i imovinu.

Vrhovni sud je pronašao odluku HPCC/D/79/2003 sa datumom 23.06.2003. na web sajtu KAI. U ovoj odluci HPCC je utvrdila da je Bobrivoje Drvarević dokazao svoje imovinsko pravo nad traženom imovinom i naredio povraćaj poseda, što je izvršeno po zahtevu DS200539.

6. Dana 13. marta 2014 Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) putem svoje odluke KPCC/D/C/232/2014 (u daljem tekstu: odluka KIZK) odbacila je zahtev. U obrazloženju odluke (par. 31) , KIZK je navela da žalilac nije uspeo da dokaže da je njegov zahtev vezan za okolnosti koje su direktno povezane ili su rezultat konflikta iz 1998-99 i da je on bio u posedu imovine.
7. Odluka KIZK urušena je žalioocu 8. jula 2014. Dana 16. jula 2014 žalilac je uložio žalbu protiv odluke KIZK.
8. Ista odluka je uručena tuženoj strani H. C. dana 14. januara 2014. Kopija žalbe je dostavljena tuženoj strani i dana 9. marta 2014 on je uložio odgovor na žalbu gde je smatrao za neosnovanu.

Navodi stranaka

9. Žalilac traži od Vrhovnog suda Kosova da poništi odluku KIZK pošto ona sadrži bitnu povredu proceduralnog prava, pogrešnu primenu materijalnog prava i pogrešno utvrđenu činjeničnu situaciju. On tvrdi da je osnovni zakon o KAI u kontradikciji sa zakonima na Kosovu i da treba da uvrsti i period pre 1998-99 kako bi uključio slučajeve nacionalizacije što je slučaj sa njegovom porodicom. Imovina je od njega oduzeta na proizvoljan način i čak je i prodaja trenutnom korisniku imovine bila nezakonita.

Pravno obrazloženje

10. Žalba protiv odluke KIZK uložena je u roku od 30 dana od dana kada je KAI uručila odluku KIZK žalioocu, kako je predviđeno odeljkom 12.1 UNMIK uredbe 2006/50 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjeno zakonom br. 03/L-079 i prihvatljiva je.
11. Nakon razmatranja dokumenata iz spisa predmeta i navoda stranaka utvrđeno je da je žalba neosnovana.

12. Vrhovni sud Kosova nalazi da je ožalbena odluka KIZK kompletna i da je činjenična situacija pravilno utvrđena i na osnovu ovoga i materijalni i proceduralni zakon su pravilno primenjeni. Stoga bi žalba trebalo da bude odbijena kao neosnovana.
13. Žalilac tvrdi da je njegov otac imao imovinsko pravo i da je to isto pravo njemu oduzeto diskriminatornom i nezakonitom radnjom 1959. godine. On daje prigovor na pravosudni sistem, vladu i tela formirana od strane UNMIK-a, i sada kosovske vlade. On traži da bude uključen u restituciju imovine koja je izgubljena kao rezultat diskriminacije od strane jugoslovenske vlade tog vremena iako je mandat KAI ograničen zakonom.
14. Kako bi ostvario svoje pravo obratio se sudskim i vladinim institucijama, različitim nevladinim organizacijama, Evropskom sudu za ljudska prava i javnim ličnostima na Kosovu i van Kosova.
15. Shodno odeljku 3.1 UNMIK uredbe 2006/50 izmenjene zakonom br. 03/L-079, „*Kosovska agencija za imovinu je nadležna da preko Izvršnog sekretarijata prima i registruje, a preko Komisije za imovinske zahteve rešava sledeće kategorije zahteva povezanih sa sukobom koji uključuju okolnosti koje su direktno povezane sa ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio između 27. februara 1998 i 20. juna 1999. godine:*
- a) *Vlasnička potraživanja u odnosu na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i*
 - b) *zahteve koji obuhvataju prava na korišćenje privatne nepokretne imovine uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu,*
- kada podnosilac zahteva trenutno nije u stanju da koristi ta imovinska prava.*
16. Nijedan dokument koji je dostavio žalilac ne potvrđuje da je žalilac bio u posedu tražene imovine pre ili tokom konflikta. Kako je utvrdila KAI žalilac je u prilog svom zahtevu dostavio odluku o nasleđstvu iz 1956 i dokaze o nacionalizaciji iz 1959. Žalilac ne poriče da od 1959 on i njegova porodica nisu bili u posedu imovine.
17. Sa druge strane, tuženik je dostavio dokumenta koja dokazuju da je D. D. izgubio posed nad traženom imovinom, kao rezultat konflikta i da je podneo zahtev Direktoratu za stanovanje i imovinu. Nakon što su ovi postupci zaključeni, Komisija za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva je utvrdila da je prethodni vlasnik dokazao svoje vlasništvo nad traženom imovinom i naređeno je da se tražena imovina vrati u njegov posed.

18. Mandat KAI je da razmatra predmete: „direktno povezane ili proizašle iz oružanog konflikta koji se desio između 27. februara 1998 i 20 juna 1999“. Ovo znači da je opseg istrage od strane KAI verifikacija sledećih elemenata: ko je bio u posedu tražene imovine između 27. februara 1998, ko je trenutno u njenom posedu, kada i zbog čega je posed izgubljen tokom perioda između 27. februara i 20. juna 1999. Formulacija u odeljku 3.1 „*zahtevi povezani sa konfliktom koji uključuju okolnosti direktno povezane ili koje su rezultat oružanog konflikta*“ zahteva direktnu vezu između gubitka poseda i oružanog konflikta ili blisku vezu između uzroka povezanog sa konfliktom i posledice što u konkretnom slučaju ne postoji.
19. Stoga Vrhovni sud zaključuje da zahtev potpada van nadležnosti KIZK i žalba žalioca bi trebalo da bude odbijena kao neosnovana a ožalbena odluka KIZK potvrđena kao pravedna i zasnovana na zakonu, shodno odeljku 13.3 (c) UNMIK uredbe 2006/50 izmenjene zakonom br. 03/L-079.

Zaključak

20. U svetlu gore pomenutog i shodno članu 13.3 (c) zakona br. 03/L-079 i članu 195 stav 1 (d) Zakona o parničnom postupku (ZPP) Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

Shodno odeljku 13.6 UNMIK uredbe 2006/50, izmenjene zakonom 03/L-079 ova presuda je konačna i primenjiva i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, Predsedavajući sudija

Beshir Islami, sudija

Rolandus Bruin , EULEX sudija

Sandra Gudaityte, EULEX arhivator